

af Samfundet, kan der jo heller ikke være Tvivl om. Jeg skal kun tillade mig at sige, at dersom jeg i det Hele skulde tænke mig Muligheden af under nogen Form at kunne ønske, at Stytemet blev indført her i Landet, saaledes, at Alle skulde benytte det som det eneste lovlige Middel for Maal og Vægt, vilde det kun blive under den Form, at man dog gav den almindelige Mand Lov til at faae det nye Stytem indført under menneftelige Navne, som vare ham bekendte, saaledes at han dog ikke skulde være tvungen til samtidig med, at han skulde ind paa nye Forestillinger og Begreber om Størrelser og Forhold i det Hele, tillige at skulde prøve paa at lære Navne og Begreber, som aldrig eller i alt Fald ikke i en overfsuelig Tid hos ham vilde falde sammen med de Forestillinger, som ere nedarbejdede fra Fædrene; og endelig maatte jeg gjøre den uafviselige Fordring, at hvis man i det Hele her til Lands vilde ind paa Tidelingen, burde den absolut gjenneføres, og gjenneføres navnlig i de Forhold, hvor Menigmand hver Dag saa at sige er tvungen til at bruge den. Jeg vilde derfor finde det aldeles uforsvarligt, hvis man f. Ex. af Viter hverken vilde have 10 Viter eller 100 Viter, i nærværende Tider; hvor man har en hel Mængde Mellembestemmelser i Maal, som i høi Grad letter Folks Forestilling. Det Samme gjælder iøvrigt om Vægten. Det er i denne Henseende meget oplysende, at da man for 28 Aar siden her til Lands gif over til Tidelingen i Vægt, begift man efter min Mening den store Feil, at man ikke i Loven om Handelsvægte af 1861 gjenneførte Tidelingen. Man sprang ikke 10 ad Gangen, men 100 ad Gangen, idet man raft væt delte Pundet i 100 Kvint, uden at tage et Mellemled mellem 1 og 100. At man ikke gav 10 Kvint et færegent Navn, har ført til, at Befolkningen den Dag i Dag i sin store Almindelighed ikke har lært at benytte det Stytem, som har været gjældende Her her til Lands i 28 Aar, men at man, naar man skal til at handle i det Smaa, handler trindt omkring i Lod. Jeg skal slutte med disse faae Bemærkninger, og iøvrigt tillade mig at henvise til den Mindretals-Betænkning, jeg har tilladt mig at afgive. Jeg skal tilføie, at det har interesseret mig i høi Grad at blive bekendt med, hvad det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Andræ) allerede for 12 Aar siden udtalte her i Salen, da denne Sag første Gang var til Behandling i den danske Rigsdag. Jeg tror, at der deri er fremsat Tanker, som endnu have den fulde Vægt, naar man tænker paa Indførelsen af det foreslaaede Stytem. Desuden tror jeg heller ikke, at det bør lades ude af Be-

tragtning, at det Forhold vi staa i, navnlig til England, hvor Stytemet endnu ikke er paabudt, ogsaa burde gjøre det i alt Fald noget betænkeligt at paabyde almindelig Indførelse af Stytemet. Jeg skal slutte med disse Bemærkninger og erklære, at jeg ikke kan tilraade at gjenneføre denne Sag for Dieblirket.

Marineministeren (Ravn): Da det jo er en Kollegas Lovforslag, som her er under Behandling, skal jeg fatte mig meget kort, og væsentlig indstrænke mig til at gjennefgaa de forskjellige Vndringsforslag, som ere stillede. Jeg vil i saa Henseende begynde med Vndringsforslag under Nr. 2, stillet af et Mindretal, at under Glademaal indføttes mellem 2den og 3die Linie som en ny Linie: „En Dekare er 1,000 Kvadratmeter“. Dette Forslag kan Indenrigsministeren tiltræde. — Naar jeg saa gaar over til det 1ste Vndringsforslag, som er stillet af Flertallet, kan jeg der være ganske enig i, hvad den ærede Ordfører sagde. Jeg tror, at det er ligegyldigt, om dette Forslag vedtages eller ikke. Det gaar jo væsentlig ud paa at frembringe noget mere Stytem i den Rækkefølge, hvori de forskjellige Maal eller Vægtenheder blive fremstillede, og det kan i og for sig ikke Andet end siges at være meget rigtigt. For mig staa det derimod som tvivlsomt, om det er tydeligere, at $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{100}$ og $\frac{1}{1000}$ staa i Talbrøker i Stedet for at være trykte helt ud, men, som sagt, det er jo aldeles en Smaagsag. Der er dernæst ogsaa i den lille Del af Lovforslaget, som hidrører fra mig, med Hensyn til en Sømil og Rabelængde foreslaaet en Vndring. Sagen er nemlig den; at den nuværende Sømil ikke er foreslaaet bibeholdt som Enhed til Søs, men derimod $\frac{1}{4}$ deraf, men denne $\frac{1}{4}$ skulde saa kaldes for en Sømil i Overensstemmelse med, hvad der er Tilfældet saa godt som alle Steder, i alt Fald med Undtagelse af vore Nabolande mod Ost, Sverig og Norge. Jeg havde ment, at det var tilstrækkeligt, at der stod: En Sømil er 1,852 Meter, idet nemlig alle de Maal, der ikke staa her, jo falde bort. Altsaa, naar der staa, at en Sømil er 1,852 Meter, falde andre tilsvarende Maal bort. At man er gaaet til at gjøre Sømilen til en Fjerdedel af, hvad den var før, er ganske simpelt begrundet deri, at det i Virkeligheden ikke er Enheden. Det, der bestandig er brugt, er KvartSømilen, og da nu Landmilen falder bort, som Sømilen var temmelig nær overensstemmende med, har jeg ikke fundet, at der var tilstrækkelig Grund til at bevare Sømilen i den Længde, som